

En näe mitään. Kaikkialla on pimeää ja minulla on kylmä. Missä minä olen? Kuulen tasaiseen tahtiin piippaavan laitteen oikealla puolellani. Olenko minä sairaalassa? Sitte vasemmalta puolelta aukesi ovi ja se sulkeutui hetken päästä, kun askeleet pysähtyivät huoneeseen missä olin. Sitten huoneessa oli hiljaista piipityksen lisäksi, kunnes jotkut rupesivat itkemään. Haluan mennä lohduttamaan itkeviä ihmisiä sanoen "Minulla on kaikki hyvin. Ei tarvitse itkeä.", mutta en pystynyt liikkumaan heidän luokseen, katsoa heitä tai puhumaan heille. Sitten erotan yksittäisiä sanoja: Sisko, Täti ja lisää itkemistä. Mutta sitten kuulen kaksi lausetta: Miksi juuri hän? ja Pysykö hän hengissä? Sen jälkeen halusin vain itkeä, kiljua, huutaa, lyödä ja potkia. Mitä vain kunhan pystyin todistamaan heille olevani elossa enkä olevani kuolleman partaalla, kuten päättelin kaikkien käytöksestä. Mutta ei. Mitään ei tapahtunut. Minä en liikkunut, huutanut tai itkenyt. Minä vain makasin siinä kaikkien nenän edessä. Vähän ajan päästä kuulen pitkän piippauksen oikealla puolella olevasta laitteesta. Huoneeseen juoksee ihmisiä. Ilmeisesti ystäväni ja sukulaiseni häädettiin huoneesta. Minulle tuli lämmin ja kaikki meni valkoiseksi. ~~~

Mä kirjoitin tän 05.08.16 eli kun oli vielä kesäloma. Mä sain 9+ kun mä annoin tän mun äikän ekana tarina tehtävänä mun opelle. Ja koska päähenkilö/minä oli koomassa hän ei nähnyt mitään +Hän oli sellaisessa "kopissa" missä pidetään esim: vastasyntyneitä vauvoja, jos niillä on vaikeuksia hengittää. Joten sen takia hän ei haistanut mitään. Toivottavasti toi selvitti jotain tästä One Shot;ista. Ja rakentavaa palautetta kiitos.